

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 8957/2021
19.01.2022. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Јелице Бојанић Керкез и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марко Савић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Зоран Јелић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Београду, Гж 8414/20 од 08.10.2020. године, у седници од 19.01.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 8414/20 од 08.10.2020. године.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду П 9073/18 од 29.11.2019. године, одбачена је тужба.

Решењем Вишег суда у Београду Гж 8414/20 од 08.10.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено првостепено решење.

Против другостепеног решења, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

Тужена је доставила одговор на ревизију.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП. Ревизијом се указује на погрешну примену процесних одредаба ЗПП, које се односе на одбацивање тужбе, као и на битне повреде одредаба парничног поступка, због чега се посебна ревизија не може поднети, већ само због погрешне примене материјалног права, уз испуњеност осталих законских разлога из члана 404. став 1. ЗПП. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 420. став 1. ЗПП, странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Према ставу другом, ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена, у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

У конкретном случају, ревизија не би била дозвољена против правноснажне пресуде, будући да вредност предмета спора означена у тужби од 744.233,13 динара, не прелази динарску противвредност од 40.000 евра као ревизијског цензуса из члана 403. став 3. ЗПП, па је ревизија недозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић